

Архијерејска Литургија крај моштију Светог владике Николаја

– Нико није извршио толико препорода у нашем роду као Свети отац Николај, једна је од порука проповеди Високопреосвећеног Митрополита канадског г. Митрофана, изговорене на литургијском сабрању у Недељу слепог у манастиру Лелићу.

Началствовао је Високопреосвећени Митрополит сремски г. Василије, уз молитвено учешће високопреосвећене господе митрополита бањалучког Јефрема и канадског Митрофана, уз саслуживање више свештенослужитеља и бројног верног народа.

– У речима Христос васкрсе је вера наша и без ње нема спасења и смисла нашем животу, навео је у празничној проповеди Високопреосвећени г. Митрофан, упутивши сабрале да је Свети Серафим Саровски тим речима поздрављао све са којима се сусретао, а Свети апостол Павле у својим проповедима истицао значај те свете вере у којој су живели Божји угодници. Један од њих је и Свети владика Николај, у чијем је преносу моштију митрополит Митрофан лично учествовао и тренутке откривања земаљског трага Лелићког Златоуста сместио у незаборав. Такође, поделио је канадски

архијереј своје сећање када је 1975. године, као дипломац Богословског факултета Српске Православне Цркве, упознао је Преподобног оца Јустина Ћелијског и разговарао са њим, а успомену на тај велики дан чува у свом срцу.

- Свети људи су носили су веру у Васкрсење Христово, у Васкрслог Господа нашег Исуса Христа. Зато су остали толико велики. Неко је рекао давно: Прво Сава па Варнава, а ја бих се усудио да кажем: Прво Сава па Николај. Нико није извршио толико препорода у нашем роду као Свети отац Николај Лелићки, Охридски, Жички, Свеамерички и Свеправославни, како многи наши оци кажу. Овде смо дошли да се поклонимо његовим светим моштима и да измолимо да унесе мир у нашу српску земљу, у нашу Србију, о којој је он много певао и за којом је много плакао док је био у изгнанству у Америци све до смрти 1956. године - казао је митрополит Митрофан у част Светог Владике Николаја крај његовог кивота у задужбини, коју је завичају даривао са благочестивим родитељима Катарином и Драгомиром.

Надовезујући се у свом славословљу, владика Митрофан је истакао такође важну улогу у духовном животу српског народа коју је имао Преподобни отац Јустин Ћелијски:

- Други велики отац, није што је наш, Јустин Ћелијски оставио је толико неизбрисивог трага у нашем народу својим богословљем, својим животом. Често је говорио да су хришћани живо ходајуће Јеванђеље. Нека би дао Господ да се у нашем народу све више учвршћује вера у Васкрслог Господа Христа и да нам у томе помогну велики свети Оци наши на челу са Светим Савом, Арсенијем, Максимом, Петром, Николајем Жичким, Јустином Ћелијским и многим другим из рода нашег, којима нема броја. Да поменемо све мученике јасеновачке, пребиловачке, јадовничке... по целој српској земљи.

Канадски архијереј, чији је један део живота служењем везан и за Сједињене Америчке Државе, казивао је о тузи коју је осећала српска дијаспора у тој земљи када су мошти владике Николаја пренете у Србију. Говорили су, присетио се митрополит Митрофан, да су их оставили сироте, али тешио их је: - Он није отишао, остао је траг његов у манастиру о коме се бринуо Свети Мардарије Либертивилски, који заједно са Светим владиком Николајем моли за сав српски род - закључио је митрополит Митрофан.

По завршетку свете Литургије, митрополити Василије, Јефрем и Митрофан су посетили Дом Светог владике Николаја, који је на његов празник ове године осветио Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије. Срдачан пријем у манастирском конаку приредио је старешина манастира Лелић архимандрит

spc.rs